

Publicerad 2012-07-05 12:59 av Aaxel

toxifierad

skitoxåfierad

i ett pemanent upplösningstillstånd

varje handling

som av vågorna

bortsvepta leenden

o massan

alltför tung

för att hålla mungiporna

över vattenytan

i handen

och gå över gatan

till en annan värld

sommaryra

och köpa glass

yr av

årets smaker

som aldrig

aldrig någon

smakat förut

tänka sig

en upptäckt

faller som snö

stora flak täcker

allt som väsnas

nere på gatan

löven ivägen

lejon

påminner om något

vi sa till varandra

träden som explosioner ur marken

skitoxåfierad

melerad och marinerad
upprullad
över eld
badande i värme
och en hårt knuten
näve salt
i magen
som tas för vad den är
med en kvarglömd flaska Tequila
ingen citron tack

-Im sour enough

skitoxåfierad
inget
är längre som det ska
indränkt men balanserad
först nu syns
det sluttande planet
jorden är platt
sluttar
är skev
någon glömde den vid centralen
blev sparkad på
av någon idiot
all dendär fotosyntesen
se vad den ledde till
avgrunden, kanske döljer den en annan värld
ett paradis. man går genom vattenfallet
sen finns det guld.
blommor och papejgojor

försöker tvätta bort
skiten
mitt eget vattenfall
och jag regnar bort
dansar
vattnet
hoppar
studsar.
droppar passar på

innan de ska ner
i avloppet
mörkret
glada droppar
bästa tiden att slippa de andra
trängseln i röret
mörkret i marken
murkna märken
jag förstår

dropparna och jag
borde kanske resa bort tillsammans
på motala ström
slippa trängseln
slippa alla andra
bara dropparna och jag
jag kunde äta dem
en och en
tills bara en finns kvar
kanske frysa dem
som blå små ärtor
till mitt sura fläsk

bort över under genom
en horisont
jag når den aldrig
de gamla hjulspåren
syns inte
längre

skitoxåfieringen
droppar ner på golvet
jag får köpa in någon
som tar bort det

verksamma myror
på mina fötter
inte som jag

utsmetad, livsträngd

utan
blåsinade och unga
det rena klara vattnet
ännu grunt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aaxel med Poeter.se id #30825 innehar upphovsrätten